

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu VII Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Robert Kuczyński

Sędziowie: SSO Anna Nowińska

SSO Bożenna Kaczorowska (ref.)

Protokolant : Małgorzata Miodońska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r. we Wrocławiu - na rozprawie

sprawy z powództwa P. J. i J. J.

przeciwko Szkole Podstawowej Nr (...) im. Kardynała S. W. we W.

o ustalenie stosunku pracy

na skutek apelacji powoda P. J.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 lutego 2014 r. sygn. akt IV P 842/13

I. oddala apelację,

II. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3.02.10.2014r. wydanym w sprawie sygn. akt IV P 842/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. oddalił powództwo P. J. skierowane przeciwko Szkole Podstawowej nr (...) im. Kardynała S. W. we W. o ustalenie stosunku pracy i nie obciążył powoda kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach :

Powód P. J. został zatrudniony przez pozwaną Szkołę na podstawie umowy o pracę na zastępstwo na czas określony od 01.09.2010r. do 30.06.2011r. – na stanowisku nauczyciela kl. „O” w wymiarze 22/22 godzin dydaktycznych w tygodniu.

W dniu 1.09.2011r.strony zawarły umowę o pracę na czas określony od 1.09. 2011 r. do 31.08.2012 r., na podstawie której zatrudniono powoda jako nauczyciela stażystę w wymiarze 7,5/18 godzin dydaktycznych, powierzając mu obowiązki nauczyciela muzyki. Równocześnie została zawarta umowa o pracę na ten sam okres, dotycząca stanowiska nauczyciela kl. „O”, w wymiarze 2/22 godzin dydaktycznych w tygodniu.

W dniu 27.08.2012 r. powód uzyskał stopień nauczyciela kontraktowego.

W dniu 31.08. 2012 r. strony zawarły dwie umowy o pracę na czas określony od 1.09. 2012 r. do 31.08.2013 r., dotyczące stanowiska nauczyciela kontraktowego. Pierwsza umowa została zawarta w wymiarze 8,3/18 godzin dydaktycznych w tygodniu, zaś druga w wymiarze 2/22 godzin dydaktycznych w tygodniu.

W dniu 31.10. 2012 r. strony zawarły porozumienie, zgodnie z którym od dnia 1.11.2012 r. wymiar zajęć dydaktycznych powoda obniżono do 7,3/18 godzin dydaktycznych w tygodniu.

Rodzaj umów o pracę z dnia 31.08. 2012 r. zawartych przez strony wynikał z inicjatywy Dyrektora Szkoły Podstawowej nr (...) K. C.. Pracodawca był zainteresowany zawarciem umów o pracę na czas określony, gdyż przewidywał, iż w następnym roku szkolnym 2013/2014 nie będzie dysponował odpowiednią liczbą godzin dydaktycznych dla powoda. K. C. zakładała bowiem, iż może nastąpić sytuacja, gdy na skutek zmian organizacyjnych, zajdzie konieczność uzupełnienia etatu nauczyciela dyplomowanego o godziny zajęć z muzyki realizowane przez P. J.. Taka ewentualność występowała z uwagi na możliwość powierzenia nauczycielowi specjalście prowadzenia w ramach edukacji wczesnoszkolnej przedmiotów: wychowanie fizyczne i zajęć komputerowych. W efekcie mogło dojść do zmniejszenia liczby godzin nauczyciela dyplomowanego, który realizował wspomniane przedmioty. Nauczyciel ten miał uprawnienia do prowadzenia zajęć z muzyki, w latach wcześniejszych nauczał muzyki i było prawdopodobne, że w roku szkolnym 2013/2014 wystąpi potrzeba uzupełnienia etatu tego nauczyciela o godziny muzyki. Z tych względów Dyrektor K. C. zawarła z powodem umowę o pracę na czas określony do 31.08. 2013 r.

W toku rozmowy poprzedzającej zawarcie tych umów K. C. nie informowała powoda o przesłankach jakimi kierowała się wybierając rodzaj umów, zaś P. J. o to nie dopytywał.

Pismem z 26.08. 2013 r. powód zwrócił się do pracodawcy o sprostowanie umów o pracę z dnia 31.08. 2012 r. poprzez wskazanie, że są to umowy zawarte na czas nieokreślony oraz o dopuszczenie powoda do pracy, stosownie do treści tych umów o pracę.

W odpowiedzi strona pozwana wskazała, iż żądanie powoda nie może zostać załatwione pozytywnie, z uwagi na to, że zatrudnienie P. J. na czas określony związane było z potrzebami szkody wynikającymi z organizacji nauczania, w związku z czym umowa ulegała rozwiązaniu w dniu 31.08. 2013 r., tj. z upływem okresu na jaki została zawarta.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał , że p owództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się ochrony prawnej w oparciu o art. 189 kpc, zgodnie z którym osoba mająca w tym interes prawny, może żądać ustalenia istnienia stosunku prawnego. W ocenie Sądu P. J. miał interes w domaganiu się ustalenia istnienia stosunku pracy na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony, bowiem takie ustalenie umożliwiałoby mu kontynuowanie zatrudnienia u strony pozwanej.

W przedmiotowej sprawie kluczowe okoliczności faktyczne mają w istocie bezsporny charakter. P. J. formułował szereg twierdzeń dotyczących przyczyn, dla których nie powierzono mu prowadzenia zajęć muzyki w roku szkolnym 2013/2014. Kwestie te nie mają jednakże jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Istotą rolę odgrywa bowiem to, czy w chwili zawierania umów na czas określony, to jest w dniu 31 sierpnia 2012 r., zachodziły przesłanki dające możliwość wybrania takiej formy zatrudnienia.

W tym przedmiocie Sąd oparł się na zeznaniach Dyrektor K. C.. Korespondowały one bowiem z dokumentami w postaci arkuszy organizacyjnych, świadczącymi o zmianach w organizacji nauczania, które pracodawca prognozował w dacie zawarcia umów z powodem. W tej części relacja P. J. nie jest sprzeczna z tezami formułowanymi przez K. C.. Powód nie opisywał faktów, które podważałyby to, iż w dniu 31.08. 2012 r. w szkole zatrudnieni byli nauczyciele dyplomowani, posiadający uprawnienia do nauczania muzyki, co do których w następnym roku szkolnym mogła wystąpić potrzeba uzupełnienia ich etatu o godziny dydaktyczne realizowane przez powoda. Z tych względów Sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych oparł się na zeznaniach K. C..

Zgodnie z art. 10 ust 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela stosunek pracy z nauczycielem kontraktowym nawiązuje się na podstawie umowy o pracę zawieranej na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 7, który to przepis stanowi między innymi, iż w przypadku zaistnienia potrzeby wynikającej z organizacji nauczania, z nauczycielem kontraktowym stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony. Z powyższych unormowań wynika, że w razie zaistnienia „potrzeby wynikającej z organizacji nauczania” jest dopuszczalne zatrudnienie nauczyciela kontraktowego na podstawie umowy o pracę na czas określony.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, iż strona pozwana zawarła z P. J. w dniu 31.08. 2012 r. umowy o pracę na czas określony, gdyż prognozowano, iż wystąpi konieczność powierzenia prowadzonych przez niego zajęć muzyki nauczycielowi dyplomowanemu, w celu uzupełnienia jego etatu. Tego rodzaju przesłanki w ocenie Sądu Rejonowego mieszczą się w „potrzebach wynikających z organizacji nauczania” określonych w art. 10 ust 7 Karty Nauczyciela. Organizacja nauczania polega między innymi na podziale zajęć dydaktycznych pomiędzy nauczycieli, stosownie do programu nauczania, liczby oddziałów w szkole, a także liczby realizowanych godzin. Nie da się zanegować, iż dyrektor szkoły ma prawo kierować się zasadą szukania takich rozwiązań, które pozwolą uniknąć konieczności zmniejszenia wymiaru zatrudnienia nauczyciela dyplomowanego, legitymującego się wieloletnim stażem pracy. Tego rodzaju działania również należą do czynności z zakresu planowania nauczania i nie sposób podważyć ich celowości. W ocenie Sądu Rejonowego strona pozwana miała więc podstawy do przyjęcia, iż zachodziła potrzeba wynikająca z przesłanek natury organizacyjnej, która uzasadniała zawarcie z powodem P. J. umów o pracę na czas określony. Skoro więc zachodziły przesłanki z art. 10 ust 7 Karty Nauczyciela, to obie umowy o pracę z 31.08. 2012 r. zawarte na czas określony nie były sprzeczne z prawem i wobec tego nie doszło do nawiązania stosunku pracy na czas nieokreślony.

Z wyrokiem tym nie pogodził się powód i wniósł apelację .

W apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił :

1. naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 10 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. 2014, poz. 191 t.j.). zwanej dalej „KN”, przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na nieprawidłowym przyjęciu, że możliwość powierzenia nauczycielowi specjalście prowadzenia w ramach edukacji wczesnoszkolnej przedmiotów: wychowanie fizyczne i zajęć komputerowych stanowi „potrzebę wynikającą i organizacji nauczania” w rozumieniu tego przepisu:

2. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy a mianowicie:

1) art. 230 k.p.c.. polegające na tym, że Sąd I instancji uznał za przyznany przez Powoda fakt, że w pozwanej szkole w roku szkolnym 2013/2014 mogła wystąpić potrzeba zapewnienia godzin dyplomowanym nauczycielom mającym kwalifikacje do nauczania muzyki, pomimo tego, że Powód w piśmie procesowym z dnia 25.11.2013 r.. przyjętym przez Sąd na rozprawie i doręczonym w odpisie stronie przeciwnej, wykazywał, że gdyby Dyrektor nie zatrudnił nowych nauczycieli, byłyby godziny zarówno dla niego jak i dla dotychczas zatrudnionych nauczycieli zgodnie z ich wymiarem zatrudnienia wynikającym z. umów o pracę bądź aktów mianowania, a zatem kwestionował taką potrzebę: ponadto Powód stwierdził w tym piśmie, że kwestionuje wszelkie twierdzenia Pozwanego, z wyjątkiem tych, do których się odnosi, a Pozwany wskazał na potrzebę dopełnienia etatu nauczycielom dyplomowanym już w odpowiedzi na pozew:

2) art. 233 k.p.c. polegające na:

- dowolnym uznaniu zeznań K. C. za wiarygodne, minio iż zeznała, że nauczyciel dyplomowany, który otrzymał godziny z muzyki (E. Ś.) ..oddal"" 3 godzin wychowania fizycznego i informatyki w ramach edukacji wczesnoszkolnej w roku szkolnym 2013/2014. co było niezgodne z treścią arkusza organizacyjnego na rok 2012/2013. gdyż według tego arkusza E. Ś. w ogóle nie prowadziła zajęć z tych przedmiotów, więc nie mogła ich ..oddać": ponadto zeznania K. C. były chaotyczne i bardzo ogólne w zakresie, w jakim dotyczyły kwestii potrzeby dopełniania etatów nauczycielom

dypłomowanym jako przyczyny zatrudnienia Powoda na podstawie umów na czas określony, dlatego należało do nich podejść z dużą ostrożnością:

- dowolnym uznaniu, że zeznania K. C. w zakresie, w jakim dotyczą przyczyny zatrudnienia Powoda na czas określony, czyli potrzeby zapewnienia godzin dypłomowanemu nauczycielowi mającemu kwalifikacje do nauczania muzyki, są zgodne z arkuszami organizacyjnymi, ponieważ gdyby Sąd dokonał faktycznie ich analizy z łatwością zauważyłby sprzeczności między ich treścią, a zeznaniami K. C. – tj. zauważyłby, że nie było faktycznej potrzeby zatrudnienia specjalistów edukacji wczesnoszkolnej. ponieważ tacy już są od dawna zatrudnieni, a zatem, że Dyrektorowi, gdy mówi o specjalistach w czasie zeznań, chodziło wyłącznie o możliwość zatrudnienia nowych nauczycieli, a co z tego wynika - faktycznym Powodem zawarcia umowy z Powodem na czas określony był wyłącznie polityka kadrowa Dyrektora;

3) art. 299 k.p.c. przez ustalanie faktów mających istotne znaczenie dla sprawy na podstawie bardzo ogólnych zeznań K. C. występującej w charakterze strony. a nie zaś na podstawie dokumentów, tj. arkuszy organizacyjnych których treść w zakresie, w jakim dotyczyła kwestii potrzeby dopełniania nauczycielom dypłomowanym, była niezgodna z tymi zeznaniami;

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:

1) nie ustaleniu na podstawie zeznań K. C., że specjalistami byli nauczyciele uczący wychowania fizycznego i informatyki w klasach IV-VI już zatrudnieni w pozwanej szkole.

2) ustaleniu, że Dyrektor pozwanej szkoły przewidywał w chwili zatrudnienia Powoda, a więc w dniu 31 sierpnia 2012 r.. możliwość powierzenia prowadzenia w ramach edukacji wczesnoszkolnej przedmiotów: wychowanie fizyczne i zajęć komputerowych specjalistom, chociaż z treści arkuszy organizacyjnych na lata 2009/2010. 2010/2011. 2011/2012. 2012/2013 wynikało, że wśród dotychczas zatrudnionych nauczycieli tacy specjaliści już byli. a zatem nie było potrzeby ich wprowadzania i tym samym Dyrektor mógł zatrudnić wyłącznie nowych nauczycieli,

3) nie ustaleniu, że nauczycielem dypłomowanym, który otrzymał godziny z muzyki była E. Ś., która jednak wbrew temu, jak twierdziła Pani Dyrektor, nie „oddala” 3 godzin wychowania fizycznego i informatyki w ramach edukacji wczesnoszkolnej, mimo iż taki wniosek wynikał z analizy arkusza na rok szkolny 2012/2013.

4) nie ustaleniu, że kwestia możliwości powierzenia nauczycielowi specjalistcie (bądź nauczycielom specjalistom) prowadzenia w ramach edukacji wczesnoszkolnej przedmiotów: wychowanie fizyczne i zajęć komputerowych, nic miała w ogóle wpływu na to. czy nauczycielom dypłomowanym zatrudnionym dotychczas u Pozwanego zabraknie godzin do pełnego wymiaru etatu:

5) nie ustaleniu. czy i którym nauczycielom mogłoby ewentualnie zabraknąć godzin do pełnego wymiaru, skoro Sąd uznał, że tak może być,

6) nie ustaleniu, że liczba oddziałów w Pozwanej szkole wynosiła 14 i była stabilna, mimo że to wynikało zarówno z zeznań K. C., jak i z arkuszy organizacyjnych na lata 2009/2010. 2010/2011. 2011/2012. 2012/2013.

7) nie ustaleniu, że liczba godzin zajęć z muzyki w pozwanej szkole wynosiła 6, choć to wynikało z zeznań K. C. i arkuszy organizacyjnych na lata 2009/2010. 2010/2011, 2011/2012. 2012/2013.

8) nie ustaleniu, że zgodnie ze zmianą podstawy programowej, że liczba obowiązkowych zajęć z muzyki się zwiększyła o 2 w pozwanej szkole.

9) nie ustaleniu okoliczności, że Pozwany zatrudnił nowych nauczycieli w roku szkolnym 2013/2014. mimo iż to wynikało z arkusza organizacyjnego na rok 2013/2014.

10) nie ustaleniu, ilu nauczycieli zatrudnił Pozwany w roku 2013/2014. ile godzin im przydzielił i z jakich przedmiotów, mimo że to wynikało z arkusza organizacyjnego na rok 2013/2014.

11) nie ustaleni, że gdyby liczba godzin, które łącznie przyznano nowym nauczycielom, została rozdysponowana między dotychczas zatrudnionymi nauczycielami, to wówczas każdy z dotychczas zatrudnionych nauczycieli dyplomowanych, mianowanych i kontraktowych, a także Powód, miałby zapewnione godziny zgodnie z wymiarem określonym w umowach lub aktach mianowania stanowiących podstawę ich zatrudnienia, co wynikało z arkuszy organizacyjnych:

i wnosił o:

zmianę zaskarżonego wyroku przez ustalenie istnienia stosunku pracy łączącego Powoda. P. J.. z Pozwanym. Szkołą Podstawową Nr (...) im. Kardynała S. W. we W., na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony od dnia 01.09.2012 r. oraz zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję na rzecz Powoda od strony pozwanej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy oceniając zasadność apelacji zważył w szczególności, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które w konsekwencji skutkowały wyprowadzeniem logicznie prawidłowych, a przy tym trafnych i niesprzecznych wniosków, które to ustalenia faktyczne i wnioski Sąd Okręgowy w pełni zaaprobował i przyjął jako własne. Ustalenia faktyczne Sądu I instancji są nie tylko prawidłowe, spójne i niesprzeczne, ale również korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zaś jego ocena nie przekracza, wyznaczonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c., granic swobodnej oceny dowodów, której normy wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1980 r., II URN 175/79, OSNC 1980, nr 10, poz. 200; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000, nr 17, poz. 655; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2000 r., III CKN 1049/99, niepubl.; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2000 r., IV CKN 1097/00, niepubl.; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2000 r., V CKN 94/00, niepubl.; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1383/00, niepubl.; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2001 r., II UKN 423/00, OSNP 2003, nr 5, poz. 137; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2002 r., IV CKN 859/00, niepubl.; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1050/00, niepubl.; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00, niepubl.; uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., IV CKN 1316/00, niepubl.)

Wprowadzona powołanym przepisem zasada procesowa swobodnej oceny dowodów odnosi się przy tym zarówno do wyboru określonych środków dowodowych jak i do sposobu ich przeprowadzenia, a przy tym nie opiera się na ilościowym porównaniu przedstawionych przez świadków spostrzeżeń i wniosków, lecz na odpowiadającym zasadom logiki powiązaniu ujawnionych w postępowaniu dowodowym okoliczności w całość zgodną z doświadczeniem życiowym (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1980r., II URN 175/79, OSNCP 1980, nr 10, poz. 200).

Powód kwestionuje zasadność zaskarżonego wyroku powołując zarzut naruszenia prawa procesowego dlatego też rozważenia wymagają zarzuty dotyczące przepisów postępowania .

W orzecznictwie sądowym wielokrotnie wyjaśniano, że postępowanie apelacyjne, choć jest postępowaniem odwoławczym stanowi kontynuację postępowania przeprowadzonego przez Sąd I instancji. Z tego powodu sąd apelacyjny ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz jego własnej samodzielnej oceny, przy uwzględnieniu zasad wynikających z art. 233 § 1 k.p.c. Obowiązek jest tym bardziej oczywisty, gdy strona wnosząca apelację zarzuca Sądowi I instancji naruszenie zasad płynących z art. 233 § 1 k.p.c., przez dokonanie ustaleń sprzecznych z treścią zebranego materiału.

Podniesione zarzuty w apelacji strony pozwanej nie znajdują uzasadnienie w ocenie Sądu Okręgowego.

Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przepis ten, przy uwzględnieniu treści art. 328 § 2 k.p.c. nakłada na sąd orzekający obowiązek: po pierwsze – wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, po drugie – uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, po trzecie – skonkretyzowania okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności, po czwarte – wskazania jednoznacznego kryterium oraz argumentacji pozwalającej – wyższej instancji i skarżącemu – na weryfikację dokonanej oceny w przedmiocie uznania dowodu za wiarygodny bądź też jego zdyskwalifikowanie, po piąte – przytoczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia dowodów, na których sąd się opierał, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności (por. np. postanowienia SN z dnia 18 marca 2003r., CKN 1856/00, LEX 109422).

Uwzględniając te uwagi przy ocenie zarzutu apelacyjnego naruszenia art. 233 k.p.c. uznać należało, iż Sąd Rejonowy dokonał swobodnej, ale nie dowolnej czy błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i wszechstronnie rozważył przedmiotowy materiał.

Podsumowując, Sąd I instancji oparł swoje rozstrzygnięcie na prawidłowych, spójnych i niesprzecznych ustaleniach faktycznych mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, które to ustalenia Sąd Okręgowy w pełni zaaprobował i uznał za własne.

Sąd Rejonowy zastosował także właściwe przepisy prawne, które przytoczył i przeanalizował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Okręgowy jak już wyżej zaznaczono przychylił się do ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji oraz dokonanej przez niego wykładni przepisów prawa. Zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego jest zatem w sposób oczywisty nieuzasadniony.

Sąd Rejonowy wbrew temu co zarzuca skarżący nie naruszył art. 230 k.p.c. bowiem stwierdził jedynie, że „relacja P. J. nie jest sprzeczna z tezami sformułowanymi przez K. C.. Powód nie opisywał faktów, które podważałyby to, iż w dniu 31.08. 2012 r. w szkole zatrudnieni byli nauczyciele dyplomowani, posiadający uprawnienia do nauczania muzyki, co do których w następnym roku szkolnym mogła wystąpić potrzeba uzupełnienia ich etatu o godziny dydaktyczne realizowane przez powoda. Z tych względów Sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych oparł się na zeznaniach K. C..”

Sąd I instancji we właściwy sposób uzasadnił swoje stanowisko z jakich powodów dał wiarę zeznaniom dyrektor K. C., a zatem dokonał swobodnej oceny dowodów, a nie jak sugeruje powód dowolnej.

Nie doszło również do naruszenia art. 299k.p.c. gdyż dowód z przesłuchania stron ma taką samą wartość jak każdy inny dowód w postępowaniu sądowym.

Jednak fundamentalne znaczenie ma w tej sprawie - co w sposób właściwy wyakcentował i zauważył Sąd Rejonowy - odpowiedź na pytanie czy w chwili zawierania umów na czas określony z powodem, tj. 31.08.2012 r., zachodziły przesłanki dające możliwość wybrania takiej formy zatrudnienia.

Z przeprowadzonego przez Sąd I instancji postępowania dowodowego jednoznacznie wynika, że 31.08.2012r. prognozowano, iż wystąpi konieczność powierzenia prowadzonych przez powoda zajęć muzyki nauczycielowi dyplomowanemu, w celu uzupełnienia jego etatu.

Jest to wystarczająca przesłanką jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy, aby mógł znaleźć zastosowanie art. 10 ust 7 Karty Nauczyciela, gdyż jest to „potrzeba wynikająca z organizacji nauczania”

Do dyrektora szkoły należy polityka kadrowa, on za nią odpowiada i jest rozliczany przez zwierzchników, ma tak dobrać kadre, aby w sposób jak najlepszy wykonać zadania nałożone na szkołę. Polityka kadrowa mieści się w uprawnieniach pracodawcy i nie podlega ocenie sądów pracy.

Słusznie zatem zauważa Sąd Rejonowy, że dyrektor szkoły ma prawo kierować się zasadą szukania takich rozwiązań, które pozwolą uniknąć konieczności zmniejszenia wymiaru zatrudnienia nauczyciela dyplomowanego, legitymującego się wieloletnim stażem pracy. Tego rodzaju działania również należą do czynności z zakresu planowania nauczania i nie sposób podważyć ich celowości.

Dokonanie ustaleń jakich domaga się powód w pkt 3 apelacji (podpunkt 1 do 11) sprowadzało by się do sprawdzania czy dyrektor prawidłowo zarządzała kadrami i czy prawidłowo sporządziła arkusz organizacyjny na rok szkolny 2013/2014.

Nie jest to istotą rozstrzyganej sprawy i nie było potrzeby, aby tymi kwestiami zajmował się Sąd Rejonowy i dokonywał ustaleń jakich domaga się powód . Nie można zatem mówić o błędach w ustaleniach faktycznych.

Jak już zaznaczono Sąd I instancji prawidłowo rozpoznał istotę sprawy, która sprowadzała się do ustalenia czy w dniu 31.08.2012r. zachodziły przesłanki o których mowa w art.10 ust 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela który to przepis stanowi między innymi, iż w przypadku zaistnienia potrzeby wynikającej z organizacji nauczania, z nauczycielem kontraktowym stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony.

Ustawodawca dał prawo dyrektorom szkoły zatrudniania nauczyciel kontraktowych na umowę o pracę na czas określony. Dyrektor pozwanej szkoły skorzystała z tego praw.

Sąd Rejonowy ustalił prawidłowo, że zachodziły potrzeby wynikające z organizacji nauczania które skutkowały zatrudnieniem powoda na czas określony.

Odnosząc się do naruszenia przepisów prawa materialnego należy wskazać, że Sąd Okręgowy zważył w tym zakresie, iż merytoryczna ocena tak sformułowanego zarzutu wymaga przede wszystkim podkreślenia, iż naruszenie prawa materialnego przejawiające się w jego niewłaściwym zastosowaniu to - jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 1999r. w sprawie III CKN 206/98 (OSNC 1999, nr 10, poz. 183) - kwestia prawidłowego odniesienia normy prawa materialnego do ustalonego stanu faktycznego.

Może ono przy tym polegać na niezastosowaniu określonej normy prawnej do konkretnego stanu faktycznego lub na zastosowaniu normy do stanu faktycznego nieodpowiadającego jej hipotezie. Nie można natomiast skutecznie dowodzić błędu w subsumpcji przez kwestionowanie prawidłowości dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych.

Uchybienie takie polega w istocie rzeczy na tzw. „błędzie w subsumcji”, co wyraża się tym, iż stan faktyczny ustalony w sprawie błędnie uznano za odpowiadający stanowi hipotetycznemu przewidzianemu w normie prawnej albo, że ustalonego stanu faktycznego błędnie nie "podciągnięto" pod hipotezę określonej normy prawnej" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

15 października 2001r., sygn. I CKN 102/99, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1999r., I CKN 267/99, Prok. i Pr. 1999/11-12/34).

Nie doszło w niniejszej sprawie do naruszenia prawa materialnego tj. art.10 ust 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, gdyż prawidłowo ustalony stan faktyczny pozwalał właśnie na zastosowanie tego przepisu.

Należy podkreślić, że Sąd I instancji bardzo szczegółowo, obszernie, logicznie, przekonywująco i właściwie uzasadnił swoje stanowisko.

Apelacja powoda stanowi zatem w zasadzie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i do sprawy nie wnosi nic nowego, przeto na zasadzie art. 385 k.p.c. podlegała ona oddaleniu jako bezzasadna, o kosztach orzeczono na podstawie art. 102 kpc.